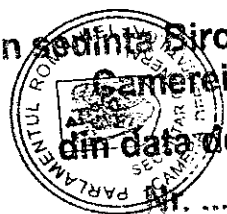

APROBAT

In sedinta Biroului permanent al
Camerei Deputatilor
din data de 3.05.2016.

Parlamentul României
Camera Deputaților

Domnului judecător

AUGUSTIN ZEGREAN

Președintele Curții Constituționale a României

Stimate domnule Președinte,

Având în vedere adresa Curții Constituționale nr. 3427 din 26 aprilie 2016, prin care se solicită punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților privind sesizarea formulată de 82 de deputați și 26 de senatori aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal referitoare la prevederile Hotărârii Parlamentului nr. 5/2016 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune,

Biroul permanent al Camerei Deputaților c o m u n i c ă prezentul

PUNCT DE VEDERE

Prin adresa nr. 2/3189 din 25 aprilie 2016, 82 de deputați și 26 de senatori aparținând Grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal au depus la Cabinetul Secretarului General al Camerei Deputaților, în vederea înaintării Curții Constituționale, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea prevederilor Hotărârii Parlamentului nr. 5/2016 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al

Societății Române de Televiziune ”deoarece a fost adoptată în temeiul unei norme prezumat neconstituțională, respectiv art. 19 alin. 1 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune”. În subsidiar, autorii sesizării invocă ”încălcarea de către Parlamentul României a principiului colaborării loiale în raport cu autoritatea publică autonomă Curtea Constituțională, prin refuzul de a redacta hotărârea de respingere a numirii domnului George Orbean în funcția de Președinte Director General al SRTv, la data de 29 martie 2016 și de numire/respingere a doamnei Monica Ghiurco în calitatea de Președinte Director General al SRTv, la data de 11 aprilie 2016.”

Din perspectiva particularităților prezentei sesizări de neconstituționalitate, constatăm că în examinarea acesteia trebuie să avem în vedere atât competența ratione materiae a forului constituțional în privința hotărârilor Parlamentului, din perspectiva reglementărilor legale în domeniu și a jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, cât și incidența și temeinicia argumentelor invocate din perspectivă constituțională, sub aspectul conținutului sesizării.

Astfel, în ceea ce privește competența Curții Constituționale cu privire la verificarea constituționalității hotărârilor Parlamentului, art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, reglementează atribuția acesteia de a se pronunța ”*asupra constituționalității [...] hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.*”

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a nuanțat această competență legislativă, acordată în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. 1) din Constituția României, republicată, apreciind că pot fi supuse controlului de constituționalitate acele „*hotărâri ale Parlamentului care afectează valori și principii constituționale*” (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 727/2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea alin. (1) al art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și

funcționarea Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 12 iulie 2012).

Realizând în terminis această delimitare juridică, sesizăm că Hotărârea Parlamentului nr. 5/2016, sub aspectul conținutului său, vizează numirea în funcție a membrilor titulari și a celor supleanți în Consiliul de Administrație al Societății Române de Televiziune. Din această perspectivă, hotărârea contestată are o dublă semnificație: 1. are valoarea unui act juridic fără conținut normativ; 2. se referă la o entitate publică cu recunoaștere constituțională. Sub acest aspect, este indisolubil legată de dispoziția înscrisă în art. 31 alin. (5) din Constituția României, republicată, potrivit căreia organizarea serviciilor publice de radio și televiziune, precum și controlul parlamentar asupra activității acestora, se reglementează prin lege organică, ca expresie a importanței și valorii pe care legiuitorul constituant o conferă serviciilor publice de radio și televiziune. De altfel, aceste servicii constituie una dintre modalitățile principale de exercitare a două drepturi fundamentale într-un stat de drept, precum libertatea de exprimare (art. 30) și dreptul la informație (art.31), aflate în strânsă interdependență.

Referitor la aspectele invocate *"în subsidiar"* prin care se susține *"încălcarea de către Parlamentul României a principiului colaborării loiale în raport cu autoritatea publică autonomă Curtea Constituțională, prin refuzul de a redacta hotărârea de respingere a numirii domnului George Orbean în funcția de Președinte Director General al SRTv, la data de 29 martie 2016 și de numire/respingere a doamnei Monica Ghiurco în calitatea de Președinte Director General al SRTv, la data de 11 aprilie 2016."*, constatăm că atribuțiile Curții Constituționale, *ratione materiae*, sunt strict și limitativ prevăzute în legea fundamentală și în Legea nr. 47/1992, republicată, competența acesteia neputând fi extinsă la alte situații.

În plus, este exclus să se poată deduce invocarea unui potențial conflict juridic de natură constituțională în sensul art. 146 lit. e) din Constituția României, republicată, după cum s-ar induce impresia prin sesizarea de neconstituționalitate. În primul rând, doar Președintele României, unul dintre președinții celor două Camere, primul-ministru

sau președintele Consiliului Superior al Magistraturii au competența de a sesiza forul constituțional în acest sens. Mai mult, art. 146 lit. e) din Constituție nu are incidență și pentru că subiecții părți la conflictele juridice de natură constituțională nu pot fi, conform Constituției și interpretării date de către instanța de contencios constituțional dispozițiilor art. 146 lit. e) din legea fundamentală, decât autoritățile publice la care se referă Titlul III din legea supremă, Curtea Constituțională nefiind o asemenea autoritate publică, ci una, cum recunosc autorii sesizării înșiși, autonomă în raport cu autoritățile publice.

Sub aspectul argumentelor invocate în sesizare prin raportare la dispozițiile și principiile constituționale, remarcăm că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, cu privire la prima susținere din sesizarea de neconstituționalitate se constată că art. 19 alin. (1) din Legea nr. 41/1994, invocat în Hotărârea Parlamentului nr. 5/2016, nu a fost declarat neconstituțional ori abrogat, fiind în vigoare, iar sintagma *"normă prezumat neconstituțională"* folosită de autorii sesizării nu este consacrată în legea fundamentală ori legislația infraconstituțională, precum Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Din acest motiv, autorii sesizării cer Curții să *"constate neconstituționalitatea dispozițiilor din art.19 alin.(1) și alin.(7) teza I din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și a Societății Române de Televiziune, republicată"*, situație inadmisibilă pe calea contestării unei hotărâri parlamentare. Conform dispozițiilor imperative ale art. 146 din Constituția României, republicată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora sau hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial.

Mai mult decât atât, conform jurisprudenței Curții Constituționale, o normă a cărei neconstituționalitate nu a fost constatată de către instanța de contencios constituțional se bucură de prezumția de constituționalitate, o prezumție relativă, pe care numai exercitarea controlului de constituționalitate o înlătură. Astfel, legea la care fac

referire autorii sesizării de neconstituționalitate este, contrar susținerilor acestora, prezumat constituțională până în momentul în care neconstituționalitatea sa este stabilită de către Curtea Constituțională, neputându-se aşadar folosi cu privire la această lege sintagma de „prezumat neconstituțională”.

În ceea ce priveşte faptul că autorii sesizării consideră incidente dispozițiile art. 76 alin. (2) din legea fundamentală în cazul adoptării Hotărârii Parlamentului nr. 5/2016, norma-cadru în materia hotărârilor, invocând câteva decizii ale Curții Constituționale în spețe diferite, remarcăm că aceștia fac abstracție de interesul public ocrotit prin norma constituțională înscrisă în art. 31 alin. (5), obligație care a fost transpusă în reglementarea-cadru în materie, Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, adoptată cu majoritate absolută.

Având în vedere principiile de drept conform cărora specialia generalibus derogant, non generalia specialibus și exceptio est strictissimae interpretationis et applications, Parlamentul a dat expresie dispozițiilor art. 67 corelate cu cele ale art. (31) alin. (5) din Constituția României, republicată, precum și cu cele ale art. 19 alin. (1) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Nici nu putea fi reținută o viziune distinctă cât timp rezultă fără îndoială, din interpretarea sistematică a dispozițiilor constituționale invocate mai sus, intenția legiuitorului constituant de a acorda o atenție deosebită serviciului public de televiziune, din perspectiva interesului public ocrotit.

Remarcăm, aşadar, că din perspectiva valorilor și principiilor constituționale, serviciul public de radio beneficiază de o recunoaștere deosebită, majoră, legiuitorul constituant lăsând la latitudinea legiuitorului ordinar să decidă modalitatea de organizare a acestui serviciu și de exercitare a controlului parlamentar asupra sa.

Cu privire la ultimul punct din sesizarea de neconstituționalitate, referitor la *”încălcarea dispozițiilor art.1 alin.(4) și alin.(5), art.142 alin.(1) și art.147 alin.(4) din Constituția României, materializat în principiul colaborării loiale între Parlament și*

Curtea Constituțională prin refuzul Parlamentului de a redacta hotărârile privind respingerea numirii în funcție a domnului George Orbean în funcția de Președinte Director General al SRTv, în data de 29 martie 2016 și de numire/respingere a numirii doamnei Monica Ghiurco în funcția de Președinte Director General al SRTv la data de 11 aprilie 2016.”, subliniem irelevanța aspectelor contestate și inadmisibilitatea acestora în raport cu argumentele invocate anterior.

Având în vedere considerentele de mai sus, apreciem că prezenta sesizare de neconstituționalitate este neîntemeiată, astfel încât propunem respingerea acesteia.

Acest punct de vedere a fost dezbătut și aprobat în ședința Biroului permanent al Camerei Deputaților din data de 03.05.2016, cu votul majorității membrilor prezenți.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU ȘTEFAN ZGONEA